

MUSIKFÖR LAGGARNAS PRIS2010

ÅRETS HEDERSPRIS

Per Gessle

INNEHÅLL

Årets Hederspris: Per Gessle 3

Årets kompositör 6

Årets textförfattare 7

Årets konstmusik
– stor ensemble/opera 8

Årets konstmusik
– kammarmusik 9

Årets internationella framgång 10

Årets nykomling 11

Årets låt 12

Tema: hårdrock - dansband 13

Projektledare
Karin Larsdotter

Skribenter
Karin Larsdotter
Anders Lundquist
Kjell-Åke Hamrén
David Mortimer-Hawkins
Thomas Deutgen

Omslagsfoto
Caroline Rosmark

Ansvarig utgivare
Nutta Hultman

Grafisk form
Sofia Berry

SMFF är de svenska musikförlagens
branschorganisation.

SMFF är huvudman för STIM, tillsammans
med upphovsmännens föreningar, FST &
SKAP.

SMFF representerar musikförläggarna
i många andra organisationer samt i den
internationella musikkonfederationen ICMP.

smff

SVENSKA MUSIKFÖRLÄGGAREFÖRENINGEN

SMFF | Sandhamnsgatan 79 | Box 27327 | 102 54 Stockholm | 08-783 88 00 | info@smff.se | www.smff.se

Välkommen till Sveriges roligaste musikprisgala!

Då ska vi ännu en gång fira och dela ut priser till våra fantastiska låtskrivare som år från år sätter Sverige på kartan som ett av de ledande musikländerna i världen, framförallt när det gäller upphovsmän och kompositörer.

Vi fortsätter det som många ansett vara Sveriges roligaste musikprisgala genom att återigen vara på Berns och starta mitt på dagen för att avrunda någon gång runt midnatt. Även i år är **Ola Håkansson** konferencier, nu för tredje året i rad. Ola har aviserat att detta blir hans sista så vi har redan nu börjat arbetet med vem som leder galan nästa år. Vi fortsätter också satsningen på att belysa en del upphovsmän som kanske inte så ofta vinner priser på en sådan här gala, men som betyder mycket för svensk musikindustri. Förra året uppmärksammade vi bland annat Swedish House Mafia och framgångarna för svenska låtskrivare i Asien. I år är det dags för upphovsmän inom hårdrock och dansband att uppmärksammas.

Nytt för i år är att en jury bestående av upphovsmän och musikförlagsanställda A&R-personer har valt ut pristagarna i vissa kategorier. Mer om detta hittar du längre fram i tidningen.

Naturligtvis kan du också läsa om vår pristagare i kategorin Årets Hederspris: **Per Gessle**, som har en så stor del av det svenska musikundret. Vi är både stolta

och glada över att ha Per som hedersgäst på årets gala.

Vi hoppas att ni alla får en fantastisk dag och kväll med god mat och dryck, många skratt, spänning och suverän musik. Skål och varmt välkomna till Musikförläggarnas Pris 2010!

Martin Ingeström

Martin Ingeström,
Festgeneral

ÅRETS
HEDERSPRIS

Han har erövrat världen

Redan vid 51 års ålder kan mottagaren av Årets Hederspris, **Per Håkan Gessle**, se tillbaka på en i flera avseenden perfekt balanserad popkarriär. Kanske för att den egentligen består av tre separata artistkarriärer, samtliga med hans låtskrivande som bränsle.

Text: Anders Lundquist

Balanserad är egentligen ett missvisande ord om en karriär som också varit marklöst framgångsrik. Gessle har skrivit text och musik till fyra USA-ettor (och två tvåor) för **Roxette**. Det är fler förstaplatser i det stora landet i väst än något annat europeiskt band har haft. **U2**, som slentrianmässigt brukar kallas världens största band, har exempelvis haft två. **ABBA** hade en.

Gessle har frontat och skrivit det mesta till Sveriges populäraste svenskspråkiga popband, **Gyllene Tider**. Lägg till detta en lika framgångsrik solokarriär och det blir ►

» Gessle har genom åren varit lite av en expert på att framställa sig själv som en 'idiot savant', en självlärd kille som behärskar tre ackord och inte mycket mer. Enligt alla som arbetat med honom har han förstås betydligt mer koll än så.»

► svårt att hitta någon svensk motsvarighet. Lustigt nog finns en parallell till Gessle-favoriten Tom Petty, som varvat album med **The Heartbreakers**, soloalbum och dessutom haft ett miljonsäljande »hobbyband« i form av **The Traveling Wilburys**. De har också båda sålt över 60 miljoner skivor. Men Gessle har skrivit fler hits.

ALLT HANDLAR OM POP

Allt har handlat om pop, men verksamheterna har varit tillräckligt olika i infallsvinkel, språk och format för att ge variation och inspiration. Saker som ibland börjat som sidoprojekt, något att göra i väntan på nästa stora drag, har dock ofta blivit större än han själv föreställt sig eller planerat.

Per Gessle brukar vara den förste att framhålla att han inte nått de här framgångarna ensam. **Marie Fredriksson** och producenterna **Clarence Öfwerman** respektive **Christoffer Lundquist** har till exempel berikat, vidareutvecklat och lagt sina personligheter till slutresultatet. Men det hade inte skett utan hans låtar.

Lyssnar man igenom hans skivproduktion är det lätt att förvänas över variationen. Gessle har skrivit powerpop, syntpop, AOR, new wave, disco, folkrock, rockabilly, powerballader, visor, 50-talspastischer och schlagrar. Han har flirtat med hårdrock, hiphop, Philly-soul, psykedelia, symfonirock och Americana. Han har gett bort fantastiska låtar (**Anne-Lie Rydés** *Segla på ett moln*) och mer förglömliga alster (ingen nämnd, ingen glömd).

Gessle har genom åren varit lite av en expert på att framställa sig själv som en »idiot savant«, en självlärd kille som behärskar tre ackord och inte mycket mer. Enligt alla som arbetat med honom har han förstås betydligt mer koll än så. Den bild han byggt upp av sig själv har ibland verkat till hans nackdel. Vid så makalösa fram-

Den svenska popduon Roxette bildades 1986.

Gyllene tider från 1981: från vänster: Per Gessle, Göran Fritzon, Micke 'Syd' Andersson, Mats 'MP' Persson, Anders Herrlin.

gångar finns det alltid folk som säger »det där är enkelt, det där skulle jag också kunna göra«. På det finns det förstås bara ett svar: Gör det då!

HITS SOM HÅLLER

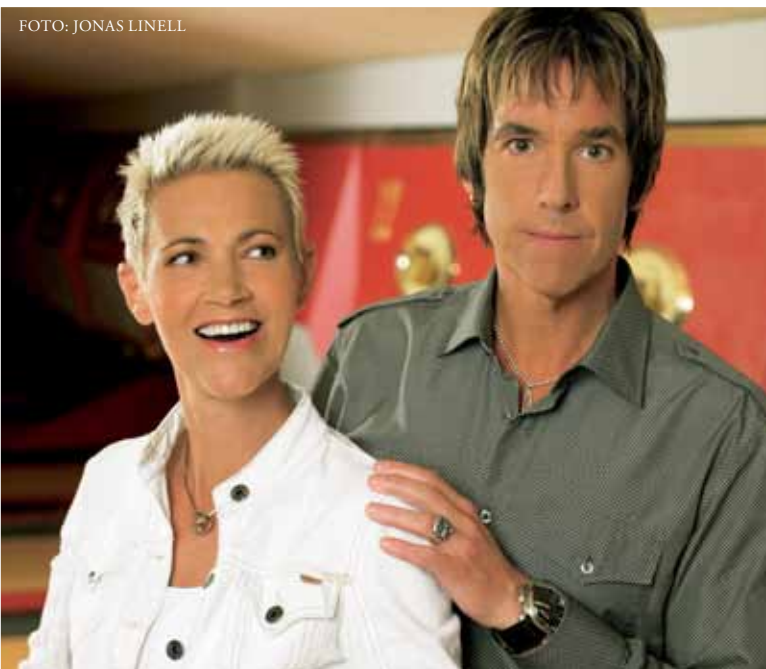
Visst kan det räcka med tur för att få ihop en hit. Men för att göra en karriär av det måste man älska och förstå popmusikens inre väsen och besitta den svårdefinierade förmågan att få ett antal till synes simpla beståndsdelar att bli något mer.

Gessle har skrivit så många hits att det känns smått lönlöst att ens börja räkna upp dem. USA-ettorna talar sitt tydliga språk: *The Look*, *Listen to Your Heart*, *It Must Have Been Love* och *Joyride*.

Att ha skrivit fyra USA-ettor är förstås ofattbart. Liksom att ha sålt över 60 miljoner skivor. Att två av låtarna, *It Must Have Been Love* och *Listen to Your Heart*, spelats mellan sju och åtta miljoner gånger bara i amerikansk radio, är om möjligt ännu större – för det visar att hitsen håller.

OUTSINLIG ARBETSGLÄDJE OCH STABILITET

Det verkar inte finnas några större skandaler om Per Gessle att skriva hem om. Hans mediapersona karakteriseras av ett upphöjt lugn. Raka motsatsen mot de brittiska popband som tenderar att få hybris, knarka bort hela sin karriär och bli ovänner med varandra efter ett eller ett par framgångsrika album. Gessle visar inga som helst tendenser att be folk dra åt skogen eller byta ut

» Oavsett vad nästa utmaning blir för Gessle syns inga som helst tecken på avtagande inspiration.»

samarbetspartners som säger sin mening mot insmickrande ja-sägare.

Om det är något som präglat hans karriär är det i stället självdisciplin (»outsinlig arbetsglädje« är kanske bättre ord) och stabilitet. Både inåt och utåt.

Nyckelpersonerna i Roxette-teamet har i decennier varit desamma: sångerskan och låtskrivaren **Marie Fredriksson**, **Marie Dimberg** (initialt skivbolagsrepresentant, numera manager), producent **Clarence Öfwerman**, A&R **Kjell Andersson** på EMI, **Jan Beime** och **Mats Nilemar** som skött det ekonomiska. Gyllene Tider har aldrig ändrat sättning. Skivbolaget, EMI, förblir detsamma. Hustrun **Åsa** finns alltjämt kvar vid hans sida. Och basen förblir två svenska städer: hemstaden Halmstad, där allt en gång började, och Stockholm.

Albumen har de senaste tio åren huvudsakligen spelats in på den skånska landsbygden, i The Aerosol Grey Machine Studio. Den drivs av **Brainpool**-medlemmen **Christoffer Lundquist**, lekfull medproducent på senare album med Gessle, Roxette och **Son of a Plumber**.

DEM ÄR PER GESSLE?

Jag kan inte uttala mig om privatpersonen. Musikmannen Gessle är en unik mix av popstjärna och fan. Han skriver låtar, står på scen och gillar radiohits – men popnörden i honom inser värdet i snygg paketering, utförliga »liner notes«, vikten av genomtänkta covers och att släppa saker på vinyl.

Alla framgångsrika människor har sina belackare, så även Gessle. Man skulle dock sannolikt inte kunna komma med någon kritik mot hans karriär som han inte redan är medveten om – och förmodligen redan har åtgärdat (möjligen med undantag för tendensen att komma för sent till den väntande turnébussen). Vissa har åsikter om hans röst. Om han inte varit medveten om dess begränsningar hade han knappast slagit sig ihop med Marie Fredriksson. Andra menar att han inte är musikaliskt sofistikerad. Det vill han nog inte vara heller. Han gillar själv inte »musikermusik«, men det är nog ingen slump att hans producenter är symfonirockare som kan smycka ut låtarna vid behov.

Det mest anmärkningsvärda jag har hört sägas om Per Gessle kom ändå från Clarence Öfwerman: Roxettes kapellmästare sa att han aldrig hört Gessle beklaga sig.

Det är rätt häpnadsväckande. Ni vet hur det brukar bli: popstjärnor blir bittra över att aldrig bli lämnade ifred, trötta på att skivbolaget ska pressa ur dem ett nytt album, arga på sågningar, egocentriska och allmänt isolerade från verkligheten. Men Gessle

Marie Fredriksson och Per Gessle firade 20 år som Roxette år 2006.

har en avundsvärd förmåga att glädjas åt framgångarna utan att bli mätt på dem. Han tycks medveten om sin avundsvärda position och den frihet som den faktiskt bringar.

Det är kanske därför han alltid har något nytt på gång. När EMI undrar om det börjar bli dags för en ny platta är den oftast redan färdigskriven.

Senaste gången jag intervjuade Per Gessle var för P4 Live förra året. Gessles 50-årspresent till sig själv hade varit en klubbturné runt Europa, med skramlig powerpop i bagaget. Sveriges Radio behövde fyra minuters intervju. Gessle pratade i en timme. När vi kom ut ur studion påpekade han försynt att jag inte hade frågat något om hans val av covers på turnén. Det blev en halvtimme till, där han berättade om sin kärlek till **Paul Revere & The Raiders** och förklarade att det var han själv som satt ihop mix-cd:n som spelades före varje gig på turnén. Som om någon hade tvivlat.

FRAMGÅNG SOM HÅLLER

Det har inte varit en karriär helt utan motgångar. Gessles första två soloalbum efter Gyllene Tider, där han försökte etablera sig som eftertänksam svensk rockpoet någonstans mellan **John Holm** och **Ulf Lundell**, var inte det starkaste han gjort. **The Lonely Boys**, en duo med **Nisse Hellberg**, floppade och ledde till en schism mellan Gessle och EMI som tydligt återges i **Sven Lindströms** välskrivna auktoriserade biografi, *Att vara Per Gessle*.

Marie Fredrikssons insjuknande var förstås mer än bara en »motgång«. Plötsligt verkade Roxette inte så viktigt längre. Många av oss trodde att sagan var över.

Nu skriver vi 2010 och Roxette har turnerat flitigt runt världen. För Marie Fredriksson, vars svåra hjärntumör och dess efterspel höll henne från de stora scenerna under större delen av 2000-talet, är det förstås en dubbel seger. Att hon är så återställd är nog ändå den allra största framgången för Roxette.

Oavsett vad nästa utmaning blir för låtskrivaren och artisten Per Gessle syns inga som helst tecken på avtagande inspiration. Vi kan nog räkna med att han kommer att förbli en av populärmusikvärldens mest flitiga och framgångsrika upphovsmän i många år framöver. ■

FOTO: ANDREAS ACKERUP

Salem Al Fakir

[Pompadore Publishing/EMI Music Publishing Scandinavia]

Salem al Fakir har sedan solodebuten 2006 fortsatt att lysa upp den svenska musikhimlen med sin särpräglade, lekfulla musik. Han har kallats underbarn, dränkts i pressrosor och publikens kärlek. Förväntningar som lätt kan få kreativiteten att frysa inne men i Salems fall har det här årets framgångar snarare visat på motsatsen; med sitt tredje album »Ignore This« har hans upptäckarlusta fått full frihet.

FOTO: KIA NADDERMIER

Martin 'Max Martin' Sandberg /Johan 'Shellback' Schuster

[Maratone/Kobalt Music Scandinavia]

»En stark melodi som greppar tag i lyssnaren är grunden«. Så sa Martin 'Max Martin' Sandberg i begynnelsen och det gäller än i dag. Martin fick sin första USA-etta 1999 med den då okända Britney Spears och låten »Baby One More Time«. Tio år och en rad Billboardhits senare går låten »3«, med samma Britney, som Martin skrivit ihop med radarpartnern Johan 'Shellback' Schuster, rakt in på samma förstaplats och ännu en världshit kan läggas till den digra låtskatten.

Nadir 'RedOne' Khayat

[Sony/ATV Music Publishing Scandinavia]

Sprungen ur Marockos musikaliska smältdegel och med Sveriges melodiska europopvåg under 90-talet som stark inspiration, har han i dag mixat ner sina influenser till att bli en av världens framgångsrikaste låtskrivare och producenter. Hans låtproduktion har gett en enorm genklang internationellt men kanske är det hans del i Lady Gagas massiva genombrott som gjort honom till No 1 – hennes debutalbum »The Fame Album« har i dagsläget sålt i över 10 miljoner exemplar!

FOTO: CHRISTIAN COINBERGH

Oskar Linnros

[Universal Music Publishing]

Årets mest rutinerade yngling är Oskar Linnros, som från hylade duon Snook och elektriska Maskinen till låtskriveri och produktion av Veronica Maggios stora genombrott och framgångsrikt producerande av bland annat Petter och Fibes, Oh Fibes!, nu äntrat soloscenen och gjort storstilad debut med egenskrivna och egenproducerade, guldsäljande albumet »Vilja bli«. I dess kölvatten följde slutsålda sommarspelningar och festivaler och inte minst en av sommarens allra största låtar; »Från och med du«.

FOTO: MARTA THISNER

Johan 'Familjen' Karlsson

[Hybris/Air Chrysalis Scandinavia]

Johan T Karlsson, pappa i Familjen, har med sin saftiga skånska house fått de mest stelbenta att ramma dansgolven sedan debuten 2007 med »Det snurrar i min skalle«. Årets alster »Mänskligheten« tar klivet från älskade influenser till egensinnig, slamrig och vansinnigt svängig indie-techno, med ett ord-snickeri som gör att vi vill höra mer-mer-mer.

FOTO: SARA RINGSTRÖM

Melissa Horn

[Manus]

Melissa Horn fångslar oss med sitt varma, innerliga berättande om livets krångligheter, tonsatt med utsökta melodier ur en stolt vistradition. I dag har hon en välförtjänt stor och intensivt lyssnande publik.

Markus Krunegård

[Peermusic]

Markus Krunegård är numera friskt friseglade soloartist, med en ordsnidarförmåga som slår det mesta. 2009 kom två album; »Prinsen av Peking« och »Lev som en gris, dö som en hund«, bland annat innehållandes den Mauro Scocco-producerade »Hela livet var ett disco«; ännu ett nervigt och självlysande stycke popkonst.

FOTO: CHRISTIAN COINBERGH

Oskar Linnros

[Universal Music Publishing]

»Med mina texter vill jag visa hur fult allt är. Med min musik vill jag visa hur vackert det skulle kunna vara«. Så har han själv beskrivit sitt skrivande, och som han sjunger om att älska, brinna och hata, övertygar han vem som helst om att fult också kan vara vackert.

Årets konstmusikpris – stor ensemble/opera

FOTO: ERIC MARINITSCH

Victoria Borisova-Ollas: »Golden Dances of Pharaohs«, för klarinett och orkester

[Universal Edition/Unischott Scandinavia]

Inspirerad av Herodotos berättelse om det antika Egypten, skapar Viktoria Borisova-Ollas en formidabel syntes mellan helheten och dess individuella delar och mellan solist och orkester. Specialskrivet för klarinettisten Martin Fröst balanserar »Golden dances of Pharaohs« mellan total tystnad och rytmisk extas. Upplösningen vittnar om kompositionsmässigt djup och konstnärlig mognad.

FOTO: JOSEF DOUKKALI

Anders Eliasson: »Concerto per Violino, Viola ed Orchestra da Camera«

[Gehrmans Musikförlag]

Anders Eliassons konsert för violin, viola och kammarorkester bär tonsättarens egenart från första till sista tonen. Det är musik så långt från det insmickrande det går att komma, präglad av sällsam skönhet och en formmässig säkerhet som ger lyssnaren utrymme att koncentrera sig på verkets kärna.

FOTO: FRANK JULIN

Tobias Broström: »Lucernaris«, konsert för trumpet, live-elektronik och orkester

[Gehrmans Musikförlag]

I »Lucernaris« som anspelar på en katolsk ljusceremoni där återfödelsen har en central roll, kontrasterar Tobias Broström det mörka mot det ljusa. Men han pekar också på en väg ut från det tunga svärmodet till något avgjort bättre. Som musikalisk metafor för det mänskliga livets många svårigheter och valsituationer, är »Lucernaris« en lika tankeväckande som övertygande komposition.

FOTO: ULF BJÖNSSON

Jan Sandström: »O Magnum Mysterium«, för blandad kör

[Nea Edition]

Jan Sandström är en av våra mest spelade tonsättare, med Motorcykelkonserten som praktexempel på att också konstmusiken kan få hitstatus. Med sin originella tonsättning av »Det är en ros utsprungen« slog han även körvärlden med häpnad. Med »O Magnum Mysterium« återkommer han som körtonsättare och visar med vilken innerlighet han förmår gestalta det vokala tonspråket.

Årets konstmusikpris – kammarmusik

FOTO: JAN-OLAV WEDIN

Britta Byström: »Revolt i grönska«, för 7 instrument

[Edition Wilhelm Hansen]

Britta Byström har komponerat för de flesta besättningar och musikaliska sammanhang, men med tonvikt på orkestermusiken. Hennes tonspråk är inbjudande och ljust med en klanglig känslighet som för tanken till impressionistiskt måleri. Med »Revolt i grönska« bjuder hon än en gång in lyssnaren till en poetisk och vacker skönhetsupplevelse.

FOTO: MATS BÄCKER

Svante Henryson: Sonat för soloviolin

[Manus]

Som både kompositör och musiker kan Svante Henryson med rätta kalla sig gränsöverskridande. I »Sonat för soloviolin«, skriven för violinisten Cecilia Zilliacus, visar han prov på stor musikalisk intuition och närmar sig violinens spelmässiga egenskaper på ett sätt som öppnar för instrumentets klangliga rikedom och mångskiftande uttrycksformer.

FOTO: HANS LINDÉN

Albert Schnelzer: »Stråkkvartett Nr 2 – Emperor Akbar«

[Gehrmans Musikförlag]

Albert Schnelzers musik möts allt oftare av internationella framgångar, nu senast vid ett bejublat framförande av »A Freak in Burbank« vid The Proms i London. Stråkkvartetten Emperor Akbar, som hämtar inspiration från Salman Rushdies författarskap, komponerades i nära samarbete med den internationellt ansedda Brodskykvartetten. Resultatet är spännande som den bästa äventyrsroman.

FOTO: MATTIAS FRANZÉN

Fredrik Österling: »Lundi 1, 2, 3« för blockflöjt och stråktrio

[Manus]

Med sitt tidiga intresse för musiken och språket som kompletterande kraftfält, gjorde Fredrik Österling musikdramatiken och kammarmusiken till sina konstnärliga domäner. Men den kulturpolitiska operan »Näsflöjten« fick han förra året både stort och positivt gensvar från publiken och kritikerkåren. Med »Lundi 1,2,3« för blockflöjt och stråktrio gör han nu ett bestående intryck även på kammarmusikens område.

Nadir 'RedOne' Khayat

[Sony/ATV Music Publishing Scandinavia]

Amerikanska BMI utsåg honom till Årets Låtskrivare, han blev femfaldigt Gramminominerad och har haft tre låtar samtidigt Topp-10 på Billboardlistan. Det har varit ett bra år för Nadir 'RedOne' Khayat.

FOTO: KIA NADDERMIER/FRED THUSTRUP

Martin 'Max Martin' Sandberg/ Johan 'Shellback' Schuster

[Maratone/Kobalt Music Scandinavia]

Låtskrivarkonstellationen Max Martin & Shellback står bakom några av senare års största artistkarriärer; deras medverkan till bland annat Backstreet Boys, Britney Spears, Pinks och Adam Lamberts exempellösa framgångar talar för sig själva.

Johan Moraeus

[Air Chrysalis Scandinavia]

Det var Kalle Moraeus och Orsa Spelmän som antrade Melodi-festivalscenen inför miljonpublik med vackra »Underbart« – men det är Kalles brorson Johan som skrivit musiken! Johan fick en fiol i händerna redan som treåring och med pappa Perra Moreaus och farbror Kalle – båda i Orsa Spelmän – var karriärsvalet tidigt utstakat.

Johanna Söderberg/Klara Söderberg (First Aid Kit)

[Warner/Chappell Music Scandinavia]

Systerduon Klara och Johanna Söderberg har med sina natu-ristiska poplåtar, smyckade med både folk och country, hittat en hängiven publik både här hemma, i Europa och i USA, där de just avverkat en turné.

Pontus 'Avant' Winnberg/Christian 'Bloodshy' Karlsson (Miike Snow)

[Universal Music Publishing]

Som Bloodshy & Avant har Pontus Winnberg och Christian Karlsson erövrat de internationella topplistorna, bland annat genom samarbeten med Britney Spears, Madonna och Kylie. Nu är det dags för egna gruppen Miike Snow, vars albumdebut ynglat av sig flera tunga singelhits och remixar och banat väg för en världsturné.

Axel 'Axwell' Hedfors/Sebastian Ingrosso/Steve 'Angello' Fragogiannis (Swedish House Mafia)

[Universal Music Publishing]

»One« är SHM's brutala genombrott på världens dansgolv detta år. Axwell, Sebastian och Steve är redan var för sig inmu-tade bland de internationella toppnamnen men det är som konstellationen Swedish House Mafia de just nu levererar Sve-riges absolut hetaste dansgolvsexport.

FOTO: CORA HILLEBRAND

Anna von Hausswolff

[Manus]

Anna von Hausswolff fick under året kritikerkåren att snubbla över superlativen och hon etsade fast publiken på sin musika-liska palett av lika delar känslomässig stormstyrka, värmande svärta och egensinniga uttryck.

Andreas 'Grega' Östeman

[Astmabeat Publishing/EMI Music Publishing Scandinavia]

Från sångare i Kungers, gästspel hos Promoe och förvärme till Lars Winnerbäck, började Grega skriva låtar helt ur sitt eget perspektiv, effektivt producerade, utan synbar respekt för genretillhörighet, av Tobbe 'Astma' Jimson på debutplattan »En sak i taget«.

»What's the Point?« – John Engelbert (Johnossi)

[Manus]

John Engelbert, tillsammans med bandkollegan Oskar Bonde i Johnossi, släppte i början av året sitt tredje album, »Mavericks«. Singeln »What's the Point«, gick direkt in på Trackslis-tans förstaplats och speglar med knivskarp skärpa Engelberts utveckling som låtskrivare.

»Bad Romance« – Nadir 'RedOne' Khayat/Stefani 'Lady Gaga' Germanotta

[Sony/ATV Music Publishing Scandinavia]

»Bra popmelodier har alltid gett människor hopp och motiverat dem till en bättre dag«. Citatet är RedOnes och ringar i sin enkelhet in de beståndsdelar han skapar sina världshits med.

FOTO: ANDREAS ACKERUP

»Keep On Walking« – Salem Al Fakir

[Pompadore Publishing/EMI Music Publishing Scandinavia]

Med »Keep On Walking« som signatur har Salem Al Fakir under året axlat sin mantel som unisont hyllad och därmed förväntad framgångsrik artist och låtskrivare – och detta har han gjort med en befriande lätthet.

FOTO: CHRISTIAN COINBERGH

»Från och med du« – Oskar Linnros/Christian Olsson

[Universal Music Publishing]

Det är på många sätt Oskars år i år. Skivdebuten som soloartist har varit en formidabel succé och med låten »Från och med du« fick Oskar snabbt en guldsingel och den belönades även med en Rockbjörn för Årets Låt.

FOTO: AKATARINA WIDELL

Årets popjury:

Fr. v.: Peter Nilsson (Air Chrysalis), Mikaela Stenström (låtskrivare), Niclas Frisk (låtskrivare), Sanken Sandqvist (Warner/Chappell), Peo Nylén (Scandinavian Songs), Anoo Bhagavan (låtskrivare), Anders Wollbeck (låtskrivare), Fredrik Svalstedt (Sony/ATV), Conny Danepalm (Lionheart), Linda Sundblad (låtskrivare), Anders Korpi (Universal Music Publ.), Magnus Larkeryd (Peermusic) Ej med på bild: Anders Johansson (Publishing Company TEN), Johnny Tennander (EMI Music Publishing)

Årets jurygrupper

Att göra urvalet av nominerade till Musikförläggarnas Pris, bland den stora mängd begåvade låtskrivare och kompositörer vi har i det här landet, är nästintill omöjligt.

Vi vill därför rikta ett varmt tack till de båda juryer vi har haft till hjälp i år.

En dag i slutet av augusti samlades totalt 14 upphovsmän och förlagsanknutna A&R-ansvariga för att ena sig om fyra

nominerade upphovsmän i sammanlagt fem popkategorier: Kompositör, Textförfattare, Nykomling, Låt och Internationell framgång. Vinnarna utsågs genom slutanröstning.

Urvalet av nominerade till de två konstmusikpriserna har gjorts av en gemensam arbetsgrupp med personer från Sveriges Radio och SMFF. Mottagarna av de två priserna har sen valts av en jury bestående

av några av våra mest namnkunniga inom konstmusikområdet: **Stefan Forsberg**, vd Stockholms Konserthus, **Sture Carlsson**, vd Svensk Scenkonst, **Camilla Lundberg**, musikjournalist och projektledare på SVT Musik, **Johannes Johansson**, rektor Kungliga Musikhögskolan i Stockholm, **Helena Wessman**, vd Göteborgs symfoniker och **Fredrik Andersson**, orkesterchef Kungliga Operan i Stockholm.

Musiksverige – den svenska musikbranschens nya intresseorganisation

Den svenska musikbranschen med artister, kompositörer, textförfattare, musiker, skivbolag och musikförläggare har för första gången samlats i en gemensam organisation, Musiksverige. Musiksverige kommunicerar och driver den samlade musikbranschens frågor och har i uppdrag att ge den kommersiella svenska musiken bästa möjliga förutsättningar att skapas, utvecklas och spridas.

Musiksverige är både en plattform där musikbranschen kan diskutera gemensamma frågor och branschens enade röst gentemot politiker och media. Svenska Musikförläggareföreningen är en av grundarna till Musiksverige.

Musiksverige fokuserar på tre områden – upphovsrätt, musikexportstöd och utbildningsfrågor – och vill bidra till en nystart för den musikpolitiska debatten.

Nyttillträdd vd är **Elisabet Widlund**, tidigare scenkonstproducent på Folkoperan, affärsutvecklare i det egna bolaget Förnuft & Känsla och lobbyist på pr-byrån Westander.

– Den musikpolitiska debatten har delvis förändrats under det senaste året, låsta positioner har bytts mot dialog och respekt för varandras ståndpunkter. Musiksverige kan diskutera nya lösningar med hela branschen i ryggen och har en framtidsfokuserad inställning, säger Elisabet Widlund, vd för Musiksverige.

Elisabet Widlund

FOTO: ANNIKA AF KLERCKER

Läs mer om Musiksverige på www.musiksverige.org

Svenskt stål i världsklass!

Text: David Mortimer-Hawkins

Svensk musik är något att vara extremt stolt över, och extrem svensk musik är något vi har all anledning att vara än stoltare över 2010.

Ar 1980 definierade **Judas Priest** en hel genre hårdrock med albumet »British Steel«. 2010 är det i stället det svenska stålet som får fans att headbanga världen över. För även om svensk musikexport – med all rätt – förknippas med pop-producenter och låtskrivare är vi i absolut världsklass vad gäller metal och hårdrock. En snabb titt på Wacken Open Air (den största hårdrocksfestivalen i Europa) de senaste åren visar oproportionerligt många svenska band bland toppnamnen. När amerikanska storheter som **Killswitch Engage** öppet deklarerar att de »lånat« friskt från Göteborgsscenen är det bara ytterligare ett styrkebesked.

Att det ligger hårt jobb bakom framgångsrika karriärer råder ingen tvekan om. När det gäller hårdrocksbanden måste man fråga sig om samma parametrar för »jobba« och »hårt« gäller som för resten av världen. Det är inte ovanligt med tresiffrigt antal spelningar under ett år, ofta under allt annat än bekväma omständigheter. Därutöver är det skivor som skall skrivas, spelas in och promotas och allt annat arbete som kommer med att spela i band.

Listan över svenska metalband som förtjänar ett omnämnande är så lång att programbladet inte skulle räckta till för att täcka alla. Men, en handfull namn ni bör memorera (så ni klarar ert skinn om ni finner er

själva på en bar i Berlin och får frågan om »ett bra svenskt hårdrocksband?«) är trots allt:

ANDERS FRIDÉN, BJÖRN GELOTTE, JESPER STRÖM-BLAD – IN FLAMES

De odiskutabla kungarna på den svenska metalscenen, och ett band i världstoppen. Upphovsmännen **Anders Fridén**, **Björn Gelotte** och **Jesper Strömblad** har under åren skrivit några riktiga metalklassiker som »Only for the Weak«, »Cloud Connected«, »Come Clarity« och »Alias«. Meritlistan kan göras lång: de har turnerat världen över, fått Regeringens Exportpris, vunnit Aftonbladets omröstning över decenniets bästa svenska skiva, tagit emot grammisar och sålt ett par miljoner skivor. Dessutom lyckades de med det ovanliga konststycket att dra igång jordbävningslarmet på Göta Älvsbron i somras, när 25 000 Metaltown-besökare røjde hårt under spelningen.

MIKAEL ÅKERFELDT – OPETH

Hade SMFF beslutat sig för att hylla svensk progressiv och symfonisk rock i stället för metal är det högst troligt att **Opeth** varit ett toppnamn även där. Låtskrivaren **Mikael Åkerfeldt** och hans mannar åtnjuter en svårslagen respekt världen över bland såväl fans som kritiker och andra musiker. Den senaste skivan »Live at Royal Albert Hall – The Loyal Disharmonic Orchestra« ger prov på deras unika mix av extrem metal och 1970-talets symfoniska rock. Många höjde

på ögonbrynen när **Steven Wilson**-producerade albumet »Damnation« nådde skivdiskarna; inte en distad gitarr på hela skivan, däremot rikligt med mellotroner och atmosfäriska ljudbilder. Något de tog igen med råge på uppföljaren »Ghost Reveries«.

OSCAR DRONJAK & JOACIM CANS – HAMMERFALL

Sångaren **Joacim Cans** förvånade Sveriges hårdrocksskår när han tillkännagav sin medverkan i tv-programmet Körslaget. Han förvånade därtill ett helt land när han gick och vann tävlingen. **Hammerfall**, med upphovsmännen **Oscar Dronjak** och **Joacim Cans** i spetsen har dock aldrig brytt sig nämnvärt om vad omvärlden tycker, utan har konstant gått sin egen väg, oavsett om det inneburit videos med damlandslaget i curling eller en duett med **Roger Pontare** i »Vindarna viskar mitt namn«. **Hammerfalls** stenhårt konsekventa linje genom album som »Chapter V: Unbent, Unbowed, Unbroken« och fjolårets »No Sacrifice,

No Victory« har också gett dem en plats på Europas största hårdrocksscener, och guldskivor från flera länder.

JOAKIM BRODEN & PÄR SUNDSTRÖM – SABATON

Dalarna har gett oss mycket under åren. **Sator**, **Mando Diao** och trähästar må vara en sak, men krigsmetal med **Peter Stormare** som huvudrollsinnehavare i videos kan blott masarna i **Sabaton** ge oss. Att upphovsmännen **Joakim Broden** och **Pär Sundström** med bandet byggt en stor fanbase och växer ur sina turnéer snabbare än en treårings nya byxor är bevis för att det kommer en ny generation metalband redo att bära den svenska fanan högt på festivaler, klubbar och arenor världen över. SSAB i all ära, men Sabaton är Dalarnas största metall-leverantör. ■

In Flames

Mikael Åkerfeldt

Joacim Cans

Oscar Dronjak

Pär Sundström

FOTON OPETH, HAMMERFALL: MICHAEL JOHANSSON

Tjusningen med att hålla om varandra

– en folkrörelse som väcker känslor

Text: Thomas Deutgen, kommentator Dansbandskampen SVT och Producent P4 Dans i Sveriges Radio

Den är både hatad och älskad – dansbandsmusiken. Men oavsett om vi tycker om stilen har nästan alla svenskar en uppfattning om dansband. Och nu är genren hetare än någonsin!

Det började i slutet av 1950-talet med band som **Streaplers**, **Sven-Ingvars** och **Sten & Stanley**. Från att ha varit renodlade popband blev dansen på logen en ekonomisk födkrok för banden och ett folkligt nöje för publiken. Snabbt växte Folkets Park-kulturen fram och på lördagskvällarna kom publiken i tusental till varje liten park runt om i landet. **Bert-Bennys**, **Dannys**, **Barracudaz**, **Karlstad-Örjans**, **Huvvaligan** och **Vikingarna**. Hela 1970-talet var en enda stor dansbandsexplosion där i första hand musiken inte stod i centrum, utan mötet mellan människor. På kort sikt för en kväll och på lång sikt för ett liv.

Men sen kom 1980-talet och den obehagliga discovågen. Dansbanden flyttade in på krogarna och där ville publiken hellre dansa till **Boney M** än **Bert Idoffs**. Många band provade på discomusiken, och som ett brev på posten kom sen konkursen. De etablerade banden höll sig till sin stil och klarade krisen. Som sedan fortsatte med kraftgång under både 1990- och början av 2000-talen. Men publiken har alltid funnits, i stor mängd. Det är bara medierna som trott att dansband är någon marginell subkultur i värmländska glesbygden.

Sen kom Dansbandskampen och Sverige fick sin andra våg. Nu när säsong tre dragit

igång har det hänt mer för genren än på 30 år. Dansband säljer mest i Sverige, drar störst publik året runt och publiken växer, framförallt bland unga. En ny generation upptäcker tjusningen med att hålla om varandra. I dansen behövs inga droger, alla får vara med. Tjocka, smala, gamla och unga kan dansa utan att de ens känner varandra. En sista rest av det trygga folkhemmet.

Och fortfarande lyser många kulörta lyktor runt Sveriges dansbanor. Banden, de som spelat sen 1960-talet, står kvar där än.

GERT LENGSTRAND

Startade sin karriär som tonåring i **Streaplers**, redan 1959. Efter ett par år blev han producent och låtskrivare, inte bara åt

Gert Lengstrand

Hans Sidén

Rose-Marie Strähle

» Det är bara medierna som trott att dansband är någon marginell subkultur i värmländska glesbygden.«

Streaplers utan åt de flesta svenska dansband. »Lady Banana« och »Hon är bara 15 år« är några 1970-talshits. Han är också mannen bakom välkända »Inget stoppar oss nu« (**Black Jack**). Och så har **Lengstrand** en seger i Eurovision Song Contest att ståta med, »Tusen och en natt«, (**Charlotte Perrelli**) 1999.

HANS SIDÉN

En veteran inom dansbandsgenren, fast egentligen popkille. Började som pop- och rockskribent på Göteborgs-Posten där han recenserade dåtidens storheter. Men insåg snabbt att han hade talang för textmakande. **Sidén** är mannen bakom de flesta av **Flemingo-kvintettens** 1970-talshits, som till exempel »Lycka till med nästa kille« och »Hemma hos mig igen«. Låtar som gav bandet listettor och miljoninkomster.

ROSE-MARIE STRÄHLE

En av de mest produktiva låtskrivarna i dansbands-Sverige. Under 1980- och -90-talen levererade hon hit på hit till de största dansbanden, som **Thorleifs**, **Vikingarna** och **Sten & Stanley**. »Till mitt eget blue Hawaii« och »Flyg bort min fågel« är några exempel. **Strähle** började redan som ung, 1978 fick hon sin första låt utgiven, »Nyan-ser« med **Streaplers**. I dag får hon vara med om att hennes låtar spelas in på nytt, med till exempel **Scotts** och **Anne-Lie Rydé**.

ULF GEORGSSON

I dag den störste kompositören av dansbandstexter. Han har 800 låtar registrerade hos STIM och skriver till såväl de största som minsta banden. I år har **Georgsson** till exempel med fem låtar på Sveriges största dansband, **Lasse Stefanz**, nya skiva. Han har gått i spetsen för upprop mot radio- och tv:s nonchalans mot dansbandsmusiken och kämpar nu för att få ner momsen.

Som en bonus spelar han trummor i Göteborgsbandet **Bhonus**. ■

Ulf Georgsson

Joakim Broden

Och vinnaren är ...

FOTO: PETER HALLBOM

Prisstatyetten som delas
ut till alla vinnarna är
designad av Bertil Vallien.

Samtliga vinnare av Musikförläggarnas
Pris 2010 presenteras på www.smff.se

smff

SVENSKA MUSIKFÖRLÄGGAREFÖRENINGEN

SMFF | Sandhamnsgatan 79 | Box 27327 | 102 54 Stockholm | 08-783 88 00 | info@smff.se | www.smff.se